

تهیه آنتی ژن آگلوتیناسیون مستقیم و ارزشیابی آن در تشخیص توکسوپلاسموز

اصغر کنعانی نوتاش^۱، دکتر مهدی قربانی^۱، دکتر غلامحسین ادرسیان^۱

واژه های کلیدی: توکسوپلاسموز، تشخیص آزمایشگاهی، آگلوتیناسیون مستقیم، آنتی ژن

چکیده

روش آگلوتیناسیون مستقیم در بررسی های سروایدمیولوژی توکسوپلاسموز در میزبان های مختلف کاربرد وسیعی دارد، زیرا روشی نسبتاً حساس، آسان و قابل استفاده در آزمایشگاه های غیرمجهز و صحرائی می باشد.

به منظور ارزشیابی این روش در تشخیص توکسوپلاسموز، پس از تهیه آنتی ژن اختصاصی آن در واحد تک یاخته شناسی دانشکده بهداشت، مطالعات زیر انجام گرفت. سرم خون ۲۵۱ بیمار مشکوک به توکسوپلاسموز از نظر پادتن های توکسوپلاسمما به دو روش ایمونوفلورسانس غیرمستقیم و آگلوتیناسیون مستقیم مورد آزمایش قرار گرفت و حساسیت و ویژگی این دو روش محاسبه شد که به ترتیب ۸۳/۲ و ۷۶/۴ درصد بود (با احتساب حداقل عیار در هر دو تست ۱/۱۰۰).

برای مقایسه روش آگلوتیناسیون مستقیم با روش پارازیتولوژی، ۳۱ عدد موش سفید کوچک آزمایشگاهی با توکسوپلاسمما گوندی ای آلوده گردید، پس از گذشت ۶ تا ۸ هفته پلاسماهای خون موش های مورد و شاهد (۱۰ موش) از نظر پادتن های توکسوپلاسمما به روش آگلوتیناسیون مستقیم و مغز آنها از نظر وجود کیست نسجی مورد آزمایش قرار گرفت. فقط موش های مورد، از نظر پادتن توکسوپلاسمما با عیارهای $1/540 >$ مثبت بوده و در مطالعه میکروسکوپی مغز آنها، کیست نسجی انگل دیده شد.

در مجموع ۲۹۳ نمونه سرم خون نشخوارکنندگان (۱۸۳ راس گوسفند، ۱۶ راس بز، ۹۴ راس گاو) از کشتارگاه های زیاران و اسلام شهر تهیه و از نظر وجود پادتن های توکسوپلاسمما به روش آگلوتیناسیون مستقیم مورد آزمایش قرار گرفت. موارد مثبت در گوسفندان ۳۱/۱ درصد، در بزها ۲۵ درصد و در گاوها ۳۴ درصد با عیارهای $1/40 >$ بود.

سرآغاز

توکسوپلازما گوندی ای تک یاخته ای است که انتشار جهانی دارد. میزان نهایی این انگل گریه و گربه سانان است. انسان و سایر پستانداران و پرندگان میزبانان واسط این تک یاخته محسوب می شوند. طبق بررسی های انجام گرفته به روش سرولوژی در آمریکای مرکزی میزان آلودگی در ۵ سال اول زندگی ۳۰٪ و در جمعیت ۲۵ ساله ها ۷۰٪ تعیین گردیده است (۷). میزان موارد مثبت سرولوژی در فرانسه ۸۵٪ می باشد (۱۶). بررسی های سرولوژی انجام شده در سال های ۱۹۷۶-۷۷ در نواحی کوهستانی شمال غرب و جنوب غربی ایران میزان آلودگی را در ماکو و ارومیه ۲۳/۲٪، در سردشت ۶/۳٪ و در ایذه ۹/۳٪ نشان داده است (۹). میزان آلودگی در ساکنین سواحل دریای خزر در کل جمعیت تحت بررسی ۵۵/۷٪ بسوده و آلودگی با ازدیاد سن افزایش یافته و در سن ۲۰ سالگی به بیش از ۶۰ درصد رسیده است (۱۰).

بررسی سال ۱۳۶۹ در کازرون میزان آلودگی را ۳۹/۶ درصد (۱) و مطالعه سال ۱۳۷۲ در شهرری درصد آلودگی را ۶۸/۳۱ نشان داده است (۲). بررسی سرولوژی انجام گرفته در خوزستان میزان آلودگی را در بیماران مشکوک به توکسوپلاسموز ۷۲/۳٪ و در افراد ظاهراً سالم ۴۹/۶٪ نشان می دهد (۱۲).

برای تشخیص توکسوپلاسموز معمولاً از روش های سرولوژی استفاده می گردد. یکی از تست های سرولوژی مورد استفاده روش آگلوتیناسیون مستقیم^۱ می باشد. این تست دارای حساسیت خوبی بوده و در بررسی های سرواپیدمیولوژی، غربالگری^۲ و همینطور برای مراقبت از خانم هایی که در اوایل حاملگی از نظر پادتن های توکسوپلازما منفی هستند تست مناسبی می باشد (۴،۵). در این روش ایمونوگلوبولین M اختصاصی و غیراختصاصی به وسیله 2ME^۳ از بین می رود (۳). این تست از نظر کیفی با تست رنگی^۴ ۹۸٪ مطابقت دارد (۴). بررسی انجام گرفته در آلمان، در خانم های حامله همبستگی بین دو روش آگلوتیناسیون مستقیم و تست رنگی را ۹۹/۴۸٪ نشان داده است (۱۳). بررسی دیگری در فرانسه همبستگی آگلوتیناسیون مستقیم را در مقایسه با روش ایمونوفلورسانس غیرمستقیم ۹۷/۴٪ نشان داده است (۱۵).

باتوجه به سهولت کاربرد تست آگلوتیناسیون مستقیم در فیلد و یا مناطق دورافتاده و محروم و قابل استفاده بودن در تعیین میزان آلودگی در میزبان های مختلف و عدم نیاز به تجهیزات و مواد گران قیمت مانند میکروسکوپ ایمونوفلورسانس و آنتی سرم کنژوگه شده اختصاصی، در یک بررسی در واحد تک یاخته شناسی دانشکده بهداشت مبادرت به تهیه

آنتی ژن و راه اندازی و ارزشیابی تست آگلوتیناسیون مستقیم گردید.

نمونه گیری و روش بررسی

جهت تهیه آنتی ژن توکسوپلازما برای تست آگلوتیناسیون مستقیم از روش قبلی (۴) با مختصر تغییراتی استفاده گردید.

نمونه های خون انسان از مراجعه کنندگان به آزمایشگاه واحد تک یاخته شناسی دانشکده بهداشت و نمونه های خون حیوانات از کشتارگاه های زیاران و اسلام شهر تهیه گردید. جهت آزمایش سرم های تهیه شده در میکروپلیت های لا شکل سریال رقت های ۱/۱۰ و ۱/۱۰۰ و ۱/۲۰۰ و ۱/۴۰۰ و ... از سرم انسان و سریال رقت های ۱/۶۰ و ۱/۱۸۰ و ۱/۵۴۰ و ۱/۱۶۲۰ و ۱/۱۶۰۰۰ و ... از سرم حیوانات تهیه گردید. سپس به هر حفره پلیت که حاوی ۵۰ میکرولیتر سرم رقیق شده بود ۵۰ میکرولیتر آنتی ژن تهیه شده اضافه گردید و پلیت های حاوی سرم های مورد آزمایش یک شبانه روز در حرارت آزمایشگاه قرار داده شد. در سرم هایی که دارای آنتی بادی توکسوپلازما بود، کمپلکس آنتی ژن آنتی بادی در حفره های پلیت ایجاد شده که در مایع حفره های پلیت به صورت پراکنده و ابرمانند دیده می شود در صورت عدم وجود پادتن آنتی ژن به صورت یک توده گرد تکمه مانند در ته ولها جمع می گردید.

در این بررسی:

الف - ۲۵۱ نمونه سرم خون بیماران مشکوک به توکسوپلاسموز جمع آوری و با دو روش آگلوتیناسیون مستقیم و ایمونوفلورسانس غیرمستقیم مورد آزمایش قرار گرفت و در هر دو تست از رقت ۱/۱۰۰ استفاده گردید.

ب - ۳۱ موش سفید کوچک آزمایشگاهی با توکسوپلازما گوندی ای، سویه گیرویرولان، از راه صفاقی آلوده گردید و تعداد ۱۰ موش از همان سری به عنوان شاهد در نظر گرفته شد. بعد از ۶ تا ۸ هفته از نوک دم تمام موش های مورد و شاهد به طور جداگانه خون گرفته پلاسمای خون آنها از نظر وجود پادتن توکسوپلازما با روش آگلوتیناسیون مستقیم آزمایش شد. تمام نمونه ها را ابتدا با رقت های ۱/۴۰ و ۱/۴۰۰۰ غریال کرده و سپس برای تعیین عیار سرم هایی که در ۱/۴۰ مثبت و در ۱/۴۰۰۰ منفی بودند با استفاده از رقت های ۱/۶۰ و ۱/۱۸۰ و ۱/۵۴۰ و ۱/۱۶۲۰ و سرم هایی که در رقت ۱/۴۰ مثبت و با در ۱/۴۰۰۰ مثبت ولی در ۱/۴۰ منفی بودند با رقت های ۱/۶۰، ۱/۱۸۰، ۱/۵۴۰، ۱/۱۶۲۰، ۱/۱۶۲۰۰۰ تعیین تیترا گردید. سپس تمام موش های آلوده و شاهد را به مرور با کلسروفرم کشته و مغز آنها از نظر وجود کیست نسجی توکسوپلازما مورد مطالعه میکروسکوپی قرار گرفت.

1- Direct agglutination test (DAT)

2- Screening

3- 2 Mercaptoethanol

4- Dye test

ج - ۲۹۳ نمونه سرم خون حیوانات اهلی (۱۸۳ گوسفند، ۹۴ گاو و ۱۶ بز) از کشتارگاه های زیاران و اسلام شهر جمع آوری و از نظر پادتن توکسوپلازما به روش آگلوتیناسیون مستقیم (مشابه سرم موش ها) مورد آزمایش قرار گرفت. تمام سرم های انسانی و حیوانی جمع آوری شده تا زمان آزمایش در منهای ۲۰ درجه سانتی گراد نگهداری می گردید.

یافته ها

به طوری که در شترنگه شماره ۱ آمده است از مجموع ۲۵۱ نمونه سرم آزمایش شده از نظر پادتن های توکسوپلازما با روش ایمونوفلورسانس غیرمستقیم ۱۷۹ نمونه (۷۱/۳٪) با عیارهای ۱/۱۰۰ تا ۱/۶۴۰۰ و باروش آگلوتیناسیون مستقیم، ۱۶۶ نمونه (۶۶/۱٪) با عیارهای ۱/۱۰۰ تا ۱/۱۰۲۴۰۰ مثبت بود. عیارهای پایین تر از ۱/۱۰۰ در هیچ یک از دو روش ایمونوفلورسانس غیرمستقیم و آگلوتیناسیون مستقیم منظور نگردیده است. نمونه های سرم مورد آزمایش از بیمارانی که در سنین مختلف بودند جمع آوری گردیده و میزان آلودگی SPR^۱ و میانگین هندسی عکس عیار پادتن ها^۲ در گروه های سنی محاسبه و در شترنگه شماره ۲ آمده است.

نتایج تست های ایمونوفلورسانس غیرمستقیم و آگلوتیناسیون مستقیم در ۸۱/۳٪ موارد با یکدیگر تطابق داشته است (شترنگه شماره ۳). تطابق فوق با آزمون کای اسکور (X²) با احتمال ۹۹٪ و با آزمون فرضیه نسبت ها (Z) با احتمال ۹۷/۵٪ تایید گردید. میزان حساسیت و ویژگی تست آگلوتیناسیون مستقیم نسبت به ایمونوفلورسانس غیرمستقیم (روش استاندارد) به ترتیب ۸۳/۲٪ و ۸۶/۴٪ تعیین گردید.

باتوجه به میانگین هندسی عکس عیارهای بدست آمده در دو تست ایمونوفلورسانس غیرمستقیم و آگلوتیناسیون مستقیم (شترنگه شماره ۲) چون GMRT تست آگلوتیناسیون مستقیم نسبت به ایمونوفلورسانس غیرمستقیم نزدیک چهاربرابر بود، لذا حداقل عیار تست آگلوتیناسیون مستقیم را چهار برابر (۱/۴۰۰) در نظر گرفته و تطابق، حساسیت و ویژگی دو تست محاسبه گردید که نتایج بدست آمده به ترتیب ۷۸/۹٪، ۷۴/۹٪، ۸۸/۹٪ محاسبه گردید (شترنگه شماره ۴).

در مقایسه روش آگلوتیناسیون مستقیم با روش پارازیتولوژی در موش هایی که به طور تجربی آلوده شده بودند به طوری که در شترنگه شماره ۵ نشان داده شده است، در پلاسمای خون تمام موش های مورد مطالعه تجربی پس از گذشت ۴۳ تا ۶۰ روز پادتن توکسوپلازما

با عیارهای ۱/۵۴۰ تا ۱/۱۶۲۰۰۰ مشاهده شد و در مطالعه میکروسکپی مغز تمام موش های فوق کیست نسجی توکسوپلازما دیده شد. خون موش های شاهد از نظر پادتن توکسوپلازما و مغز آنها از نظر کیست نسجی منفی بود.

نتایج آزمایش سرولوژی سرم خون تشخوارکنندگان به طوری که در شترنگه شماره ۶ نشان داده شده است به شرح زیر بود. از ۱۸۳ نمونه سرم خون گوسفند ۵۷ مورد (۳۱/۱٪) بسا عیارهای ۱/۴۰ تا ۱/۶۰۰۰ و از ۹۴ نمونه سرم خون گاو ۳۲ مورد (۳۴٪) با عیارهای ۱/۴۰ تا ۱/۵۴۰ و از ۱۶ نمونه سرم بز ۴ مورد (۲۵٪) با عیارهای ۱/۴۰ تا ۱/۵۴۰ مثبت بودند.

گفتگو و بهره گیری پایانی

درایوان به طور معمول در بیشتر آزمایشگاه ها برای بررسی های سرواپیدمیولوژی توکسوپلازما از روش ایمونوفلورسانس غیرمستقیم استفاده می شود که برای انجام آن میکروسکپ ایمونوفلورسانس، آنتی سرم کنژوگه اختصاصی و امکانات یک آزمایشگاه نسبتاً مجهز ضروری است. در مواردی هم از روش هایی استفاده می شود که معرف های آنها بایستی به صورت کیت تجاری از خارج از کشور تهیه شود که خودمستلزم صرف هزینه های زیادی است. اگر بتوان آنتی ژن آگلوتیناسیون مستقیم را به مقدار کافی تهیه نمود، با این روش که نسبتاً حساس، ارزان و قابل اجرا در مناطق دورافتاده و محروم می باشد، می توان بدون صرف ارز و احتیاج به آزمایشگاه مجهز مطالعات سرواپیدمیولوژی توکسوپلازما را در انسان و حیوانات در سراسر کشور انجام داد.

مطابقت نتایج کیفی تست آگلوتیناسیون مستقیم با تست رنگی ۹۸٪ گزارش شده است (۴) در بررسی حاضر نیز این تست با روش ایمونوفلورسانس غیرمستقیم در سرم های انسانی ۸۱/۳٪ تطابق نشان داده است. در مطالعه دیگری دو تست ایمونوفلورسانس غیرمستقیم و آگلوتیناسیون مستقیم مقایسه شده است که همبستگی آنها برابر ۹۷/۴٪ بوده است (۱۲). بررسی انجام شده در آلمان روی سرم خانم های حامله همبستگی بین دو روش آگلوتیناسیون مستقیم و تست رنگی را ۹۹/۴۸٪ نشان داده است (۱۳).

نتایج حاصل از مطالعه ای که در اسپانیا روی نمونه های خون خشک شده روی کاغذ صافی از نظر پادتن توکسوپلازما به روش آگلوتیناسیون مستقیم و الیزا انجام گرفت نشان داد که در بررسی های سرواپیدمیولوژی به روش آگلوتیناسیون مستقیم از نمونه های خون خشک شده نیز به خوبی می توان استفاده کرد (۸).

یکی دیگر از مزایای روش آگلوتیناسیون مستقیم استفاده از آن در تعیین آلودگی حیوانات مختلف بدون نیاز به آنتی سرم کنژوگه اختصاصی هریک از آنهاست.

1- Sero - Positive Rate

2- Geometric Mean of Reciprocal Titers

نتایج حاصل از این بررسی در تعیین میزان آلودگی گوسفندان ذبح شده در کشتارگاه های زیاران و اسلام شهر (۳۱/۱٪) با نتایج حاصل از مطالعات انجام شده در گوسفندان بومی سواحل دریای خزر به روش اسلاید لانتکس آگلوتیناسیون (۳۲/۵٪) خیلی نزدیک است (۱۱). از طرفی در نتایج بررسی انجام شده در اسپانیا در خوک با روش های ایمونوفلئورسانس غیرمستقیم و آگلوتیناسیون مستقیم که به ترتیب ۳۲ و ۳۲/۳۴ درصد مثبت بوده است اختلافی مشاهده نمی شود (۴). روش آگلوتیناسیون مستقیم در تشخیص آلودگی های توکسوپلاسمایی در گاو به عنوان یک روش حساس و مناسب ذکر شده است. (۶) باتوجه به نتایج این بررسی و مطالعاتی که در سایر کشورها روی سرم های انسانی و حیوانی انجام گرفته، بنظر می رسد این روش برای بررسی های سرواپیدمیولوژی در انسان و سایر پستانداران بسیار مناسب باشد.

سپاسگزاری

نویسندگان این مقاله وظیفه خود می دانند از کلیه همکاران واحد تک یاخته شناسی دانشکده بهداشت که در این بررسی صمیمانه همکاری داشته اند تشکر و قدردانی نمایند.

شماره ۱ - مقایسه نتایج تست های سرولوزی IFA و DA در ۲۵۱ نمونه سرم بیماران مشکوک به توکسوپلاسموز

عبار	روش آزمایش	
	IFA	DA
مورد مثبت	۷۲	۸۵
تعداد	۱۷۹	۱۶۶
۱	$\frac{1}{100}$	$\frac{1}{100}$
۱	$\frac{1}{200}$	$\frac{1}{18}$
۱	$\frac{1}{300}$	$\frac{1}{6}$
۱	$\frac{1}{400}$	$\frac{1}{21}$
۱	$\frac{1}{800}$	$\frac{1}{19}$
۱	$\frac{1}{1600}$	$\frac{1}{29}$
۱	$\frac{1}{3200}$	$\frac{1}{19}$
۱	$\frac{1}{6400}$	$\frac{1}{19}$
۱	$\frac{1}{12800}$	$\frac{1}{16}$
۱	$\frac{1}{25600}$	$\frac{1}{9}$
۱	$\frac{1}{51200}$	$\frac{1}{5}$
۱	$\frac{1}{102400}$	$\frac{1}{5}$

شترنگه ۳ - میزان تطابق تست های سرولوژی IFA و DA با عیار $\frac{1}{100} \geq$ (در سرم بیماران مشکوک به توکسوپلاسموز)

IFAT \ DAT	+	-	جمع
+	۱۴۹ (%۵۹/۴)	۱۷ (%۶/۷)	۱۶۶ (%۶۶/۱)
-	۳۰ (%۱۱/۹)	۵۵ (%۲۱/۹)	۸۵ (%۳۲/۹)
جمع	۱۷۹ (%۷۱/۳)	۷۲ (%۲۸/۷)	۲۵۱ (%۱۰۰)

میزان تطابق = %۸۱/۳

شترنگه ۴ - میزان تطابق تست های سرولوژی IFA با عیار $\frac{1}{100} \geq$ و DA با عیار $\frac{1}{300} \geq$ در سرم بیماران مشکوک به توکسوپلاسموز

IFAT \ DAT	+	-	جمع
+	۱۳۴ (%۵۳/۳۸)	۸ (%۳/۱۸)	۱۴۲ (%۵۶/۵۷)
-	۴۵ (%۱۷/۹۲)	۶۴ (%۲۵/۴۹)	۱۰۹ (%۴۳/۴۲)
جمع	۱۷۹ (%۷۱/۳۱)	۷۲ (%۲۸/۶۸)	۲۵۱ (%۱۰۰)

میزان تطابق = %۷۸/۹

شترنگه ۲ - مقایسه فرارانی بودن توکسوپلاسمبا با روش های IFA و DA در بیماران مشکوک به توکسوپلاسموز بر حسب گروه سنی (عیار $\frac{1}{100} \geq$)

گروه های سنی (سال)	مورد آزمایش شده	IFAT		DAT		جمع مورد مثبت
		GMRT	SPR	SPR	GMRT	
۵-۲	۶	۱۹۹/۵	۲۲/۲	۵/۰	۳	۱۹۹/۵
۳-۱۰	۳۰	۲۱/۵	۵۲/۲	۵۶/۶	۱۲	۲۱/۵
۱۱-۲۰	۴۵	۶/۲	۷۱/۱	۶۶/۲	۲۹	۶/۲
۲۱-۳۰	۸۴	۶۷/۴	۷۵	۷۵	۶۳	۶۷/۴
۳۱-۴۰	۴۲	۴۱	۸۰/۹	۶۹	۲۹	۴۱
۴۱-۵۰	۲۷	۲۷	۷۲	۲۷	۱۸	۲۷
۶۱	۱۷	۲۰	۷۰/۶	۵۸/۸	۱۰	۲۰
تاسلیوم	۱۷۸	۵۵/۲	۷۱/۳	۶۶/۱	۱۶۶	۵۵/۲
جمع	۲۵۱	۱۷۸	۷۱/۳	۶۶/۱	۱۶۶	۱۷۸

درصد موارد مثبت سرولوژی میانگین هندسی عکس عیار بودن

SPR=Sero - Positive Rate
GMRT = Geometric Mean of Reciprocal Titer

شترنگه ۵ - مقایسه نتایج آزمایش های پارازیتولوژی و سروولوژی در موش های با آلودگی تجربی برحسب زمان و عیار پادتن

مدت زمان آلودگی (روز)	تعداد موش های تلفیح شده	نتیجه پارازیتولوژی	تیراژنی بادی به روش DA			
			۱		۱	
		تعداد موارد مثبت	۱	۱	۱	۱
			۵۴۰	۱۶۲۰	۴۰۰۰	۸۰۰۰
۲۲	۱۲	۱۳	۲	۹		
۲۵	۷	۷	۱	۵		
۲۶	۲	۲	-	۲		
۲۸	۶	۶	۱	۵		
۶۰	۳	۳	-	۳		
جمع	۲۱	۳۱	۴	۲۴		

شترنگه ۶ - توزیع فراوانی پادتن توکسوپلازما گوندی ای در خون حیوانات اهلی به روش DA برحسب عیار

نوع حیوان	تعداد نمونه آزمایش شده	عیار پادتن						
		۱/۶۰۰۰	۱/۴۰۰۰	۱/۱۶۲۰	۱/۵۴۰	۱/۱۸۰	۱/۶۰	۱/۴۰
گوسفند	۱۸۳	۳	۸	۱	۱	۵	۸	۳۱
گاو	۹۲	-	-	-	۱	۲	۷	۲۲
بز	۱۶	-	-	-	۱	۱	-	۲
جمع		۵۷	۳۲	۲۵				

کتابنامه

- ۱- سرکاری ، بهادر (۷۰-۱۳۶۹): بررسی سروایدمیولوژی توکسوپلاسموز در مراجعین به مراکز بهداشتی شهرستان کازرون. پایان نامه دوره کارشناسی ارشد انگل شناسی دانشگاه تربیت مدرس.
- ۲- صلاحی مقدم ، عبدالرضا (۷۳-۱۳۷۲): بررسی سروولوژی توکسوپلاسموز در مراجعین به درمانگاه های نمونه شهرستان ری با استفاده از روش IFA. پایان نامه دوره کارشناسی ارشد انگل شناسی دانشکده بهداشت ، دانشگاه علوم پزشکی تهران.
- 3- Baufine - Ducrocq , H. ; Bourillet , B. ; Quillet , P. and Couzineau , P. (1983): Effect of 2-mercaptoethanol on immunoglobulin M in toxoplasmosis and rubella. Ann. Biol. Clin. Paris , 41: 337-40.
- 4- Desmonts , G. and Remington , J.S. (1980): Direct agglutination test of diagnosis of *Toxoplasma* infection: Method for increasing sensitivity and specificity. J. Clin. Microbiol. 11: 562-568.
- 5- Desmonts , G. (1983): Detection of toxoplasmosis by agglutination of parasites. Value of a very sensitive antigen in the search for specific immunoglobulins G. , Ann. Biol. Clin. Paris. 41: 139-43.
- 6- Dubey , J.P. ; Desmonts , G. ; McDonald , C. and Walls , K.W. (1985): Serologic evaluation of cattle inoculated with *Toxoplasma gondii* , Comparison of Sabin-Feldman dye test and other agglutination tests. Am. J. Vet. Res. 46: 1085-1088.
- 7- Frenkel , J.K. (1989): Toxoplasmosis in Tropical Medicine and Parasitology, Goldsmith , R. and Heyneman , D. Prentice - Hall International Editions.
- 8- Gascon , J. ; Torres - Rodriguez , J.M. and Gonzalez , C. (1989): Usefulness of total dry blood samples on filter paper in the detection of antitoxoplasma antibodies. Rev. Inst. Med. Trop. Sao. Paulo. 31: 100-102.
- 9- Ghorbani , M. ; Edrissian ; Gh. H. and Afshar , A. (1981): Serological survey of human toxoplasmosis in mountainous regions of the north-west and south - west parts of Iran. Tran. Roy. Soc. Trop. Med. Hyg. 75: 38-40.
- 10- Ghorbani , M. ; Edrissian , Gh. H. and Assad. N. (1978): Serological survey of toxoplasmosis in the northern part of Iran , using indirect fluorescent antibody technique , 72: 369-371.
- 11- Ghorbani , M. ; Hafizi , A. ; Shegerfear , M. T. ; Rezainan , M. ; Nadim , A. ; Anwar , M. and Afshar , A. (1983): Animal toxoplasmosis in Iran. J. Trop. Med. Hyg. 86: 73-76.

- 12-Hoghooghi-Rad , N. ; Afraa , M. (1993): Prevalence of toxoplasmosis in humans and domestic animals in Ahwaz , Capital of Khoozestan Province , South - west Iran , J. Trop. Med. Hyg. 96: 163-168.
- 13-Janitschke , K. ; Busch , W. and Kellershofen , C. (1988): Direct agglutination as a tool for *Toxoplasma* control in pregnancy. Immun. Infekt, 16: 189-191.
- 14-Moreno , T. ; Martinez-Gomez, F. and Hernandez - Rodriguez , S. (1985): Toxoplasmosis in pigs in Cordoba , Spain. Ann. Trop. Med. Parasitol. 79: 271-273.
- 15-Valtand , E. ; Lacroix , C. ; Rodier , M.H. ; Toullat , G. and Jacquemin , J.L. (1991): Critical study of Elisa technique and high sensitivity direct agglutination test for the screening of antitoxoplasma IgG. Ann. Biol. Clin. Paris. 49: 397-400.
- 16-Wilson , M. ; McAuley , J.B. (1991): Laboratory diagnosis of toxoplasmosis. Clin. Lab. Med. 11: 923-939.